

Č. 9888.

Vodní právo: Je třeba vodoprávního schválení k stavbě soukromého vodovodu z obecní studně do usedlosti jednoho z občanů?

(Nález ze dne 11. května 1932 č. 7713.)

V ě c: František K. a spol. v T. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. obec T. adv. Dr. Fr. Krasa z Prahy) o vodoprávní povolení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t .

D ů v o d y: Žal. úřad potvrdil nař. rozhodnutím vodoprávní nález býv. osp-é v P. z 9. června 1928, kterým na žádost dnešní zúčastněné strany J. Sch. bylo podle § 86 čes. vod. zák. schváleno zřízení soukromého vodovodu z obecní studně na pozemkových parcelách č. kat. . . . v T. do jeho usedlosti č. p. . . . tamtéž. Námitku, kterou vznesli František K. a spol. ve svém odvolání z nálezu první stolice, a v níž uplatňovali, že usnesení obecního zastupitelstva v T. z 5. března 1925, kterým povoleno bylo vésti uvedený vodovod z obecní studny, jest neplatné, neuznal žal. úřad důvodnou, ježto není rázu vodoprávního, zvláště když obec svými zástupci neuplatňovala potřebu zásobování obce vodou. Citovány jsou §§ 35, 36 a 37 vod. zák.

Proti rozhodnutí zemského úřadu podali František K. a spol. stížnost k nss, jež o ní uvažoval takto:

Nař. rozhodnutí vydáno bylo v řízení vodoprávním. Žal. úřad, zamítнув jako poslední instance odvolání dnešních st-lů, zachoval v platnosti výrok vydaný instancí prvou. Ježto nss jest povinen zkoumati především rozhodovací kompetenci žal. úřadu, vodoprávní kompetence však v tomto případě není zcela nepochybná, bylo nejdříve nutno zkoumati, zda a pokud šlo o případ spadající pod normy vodoprávní.

Podnětem k řízení, o něž jde, bylo zakročení Jana Sch., který se ucházel u politického úřadu o to, aby mu byla podle vodního zákona schválena stavba soukromého vodovodu. Projekt tohoto vodovodu záležel podle spisů v tom, že voda měla býti brána potrubím z obecní studně a že potrubí to mělo býti vloženo zčásti do pozemku, náležejícího obci, z části pak do veřejné silniční parcely. Ježto zmíněná studně náleží nesporně obci a ježto vodu v této studni zachycenou sluší se zřetelem na ustanovení § 4 lit. c) vod. zák. pokládati za vodu soukromou, ježto dále vodovod, o který běží, nemá žádného ze znaků uvedených v § 17 odst. 2 téhož zák., pro který by zřízení jeho vyžadovalo konsensu vodoprávního, nebylo — pokud jde o odběr vody z obecní studně — vůbec podnětu k vodoprávnímu úřednímu jednání. Jde tu spíše o ryze soukromoprávní poměr mezi žadatelem za schválení vodovodu a obcí, jež podle souhlasného prohlášení žadatele, jakož i zástupce obce, při komis. řízení dne 28. března 1928 za obec intervenujícího, žadateli odběr vody ze své studně povolila. Jestliže a pokud tedy vodoprávní úřad udělil dnešní zúčastněné straně konsens ve smyslu vod. zák., udělil jí povolení k čin-

nosti, pokud se týče k zařízení, jež zákonu vodnímu vůbec nepodléhají a tento jeho výrok je následkem nedostatku způsobilého předmětu řízení vodoprávního právně neúčinný, a tedy vůbec nezpůsobilý dotknouti se jakkoli práv st-lů.

Pro výrok vodoprávního úřadu, nař. rozhodnutím potvrzený, je ovšem v zákoně vodním dána půda aspoň potud, pokud projektant vodovodu domáhal se podle § 28 lit. b) vod. zák. zřízení služebnosti k vedení vody po cizím pozemku. Až potud lze daný případ podřaditi pod vodní zákon, a v těchto mezích byla by tedy alespoň virtuálně dána také vodoprávní kompetence. Se zřetelem na tento stav věci nelze příslušnost žal. zemského úřadu k vydání nař. výroku naprosto vyloučiti a nss musil se proto námitkami stížnosti zabývati.

Ježto stížnost bere nař. rozhodnutí v odpor jen potud, pokud byly jím odvolací námitky dnešních st-ůl odmínuty, protože nenáleží do řízení vodoprávního, musil se nss omeziti na otázku, zda námitky ony mohou podle vodního zákona býti uplatňovány v řízení vodoprávním.

Ve smyslu § 82 a násl. vod. zák. mohou v tomto řízení býti předneseny toliko námitky, jež se buď opírají o tento zákon, tedy zejména námitky, jimiž se uplatňují vodní oprávnění vodoprávnímu povolení v cestě stojící, nebo jimiž zájemníci vznášejí proti projektu odpor založený na titulu soukromoprávním.

Bylo proto zkoumati, zda lze námitky žal. úřadem odmítnuté počítati k některé z uvedených kategorií námitek ve vodoprávním řízení přípustných. Podle obsahu odvolání a soudní stížnosti nevystupovali však dnešní st-lé ve vodoprávním řízení jako nositelé nějakých vodních oprávnění nebo soukromých práv jim samým náležejících. Stavěli se proti žádosti dnešní zúčastněné strany toliko jakožto »příslušníci, obyvatelé a poplatníci obce T.«, namítajíce, že zřízením projektovaného vodovodu bude omezen obecný odběr vody z obecní studně a že budou tím nezákonným způsobem zkrácena práva obce. Neuplatňovali tedy žádných ve vodoprávním řízení přípustných námitek, nýbrž chtěli vyvolati spor, který by mohl býti rozřešen po případě na půdě obecního zřízení, nikoli však v řízení vodoprávním.

Veden jsa těmito úvahami nemohl nss v odmítnutí odvolacích námitek dnešních st-lů nalézt ani nezákonnost ani podstatnou vadu řízení.

Č. 9889.

Vodní právo. — Cesty: Ustanovení § 11 česk. vodního zákona neposkytuje právního nároku na ochranu uživatelům veřejné komunikace.

(Nález ze dne 11. května 1932 č. 7842.)

V ě c: Josef Š., František K., Jan H., Josef K. a Václav Ch. v O. proti ministerstvu zemědělství o změnu odtoku vody.